

стилъ, тѣ не мысли да ѣ
мржено.

16 И това быде три пж-
ти: и пакъ се вдигна съсѣ-
до на небо то.

17 И като се чбдеше Пётръ
въ себе си що въ знамено-
вало това видѣніе коѣто
видѣ, ѣто мджіе то който
бѣха прѣтени ѿ Корниліа,
като попытаха и оузнаха
кжша та сімѡнова, дойдѣ-
ха прѣдъ вратѣ те:

18 И като повыкаха, по-
пытаха, да ли тѣка живее сі-
мѡнъ който се нариче Пётръ

19 И като размышляваше
Пётръ за видѣніе то, рече
мѣ дхъ: ѣто трима чело-
вѣцъ те трасатъ:

20 Прѣче стани та слѣз-
ни, и иди съ нѣхъ безъ
всакое размышленіе: зашѣ-
то азъ самъ ги пратилъ.

21 И като слѣзе Пётръ при
мжжѣ то прѣтени те до не-
гѡ ѿ Корниліа, рече: ѣто
азъ самъ когѣто вше тжр-
си те: за каквѣ рѣбота дой-
дохте;

22 Я они рѣкоха: Корни-
лій сотникъ, мджъ прѣве-
денъ и бгѡвсазливъ, сви-
дѣтелствованъ ѿ сѣчкіатъ
народъ Иудейскій, прѣл за-
повѣдъ ѿ Аггла стѣ да те
повыка въ кжша та си, и
да чѣ дѡмъ ѿ тебе.

23 Тогѣва Пётръ ги пока-
ни да влѣзатъ вжтре, и

оугости ги. Я на другѣатъ
дѣнь стана и ѿиде съ нѣхъ,
и нѣкои ѿ братѣа та кой-
то бѣха во Іопвіа ѿидоха
съ него.

24 И на оутрешніатъ дѣнь
влѣзоха въ Весарія: а Кор-
нилій ги чакаше, като бѣ-
ше свыкалъ срѣдницъ те си
и любезны те си прѣѣтели.

25 И като влѣзе Пётръ,
погрещна го Корнилій, и
падна на носѣ те мѣ, и по-
клонимъсе.

26 Я Пётръ го вдигна, и
рече стани: зашѣто и азъ
самъ человекъ.

27 И разговарѣюще съ
него, влѣзе внѣтре, и намери
мнозина собраны.

28 И рече имъ: вше знѣе-
те добре, зашѣ ѣ забранѣно
на ѣдного Иудейнина да се
мѣша или да ѿива при и-
ноплеменника: но бгъ ми
показа, да не говоримъ ни
ѣдного мржена или нечѣста
человѣка.

29 Затѣва и дойдѣхъ безъ
сѡмнѣніе като ме повыках-
те. Пытамъ въ прѣче, за
коѣ причина ме выкахте;

30 Я Корнилій рече: ѿ че-
тѣри дни напредъ до тоѣ
часъ постехъ, и въ девѣтѣ-
атъ часъ се молехъ бгѣ въ
кжша та си: и ѣто ѣдинъ
человѣкъ заста на прѣдъ ме-
не со свѣтла дрѣха.

31 И рече: Корниліе, оу-